

Léopold Winandy

Formation Musicale

De laange Wee

mf zou engem méi

kannergerechte

Museksprogramm

cresc.

Léopold Winandy

**De laange Wee zou engem
méi kannergerechte
Museksprogramm an der
Formation Musicale**

Réckbléck vu 1795 bis haut;
Wat ass d’Kodály-Method?;
Theorie bei de klenge Kanner;
Et wor emol “Sur son donné”;
Vergläich Schoul-Musekschoul;
Mir maache Musek.

Inhalt

	Seite
Aleedung	3
D'Theorie an den ënneschte Solfège-FM-Klasse vun de Musekschoulen	4
Wou kënt iwwerhapt de Solfège- an den Theorieprobleem hier?	4
Nouteschrëft/Solmisatioun/Rhythmus/Intervallen	5
Chromatesch, diatonesch hallef Téin, Enharmonie	6
Transpositioun	6
Gammen/Dominantseptimenakkord	7
Analys vu Musekstexter	7
Wat ass d'Kodály-Method?	8
“Sur son donné”, wat war dat?	8
Hëllef, ech gi Solfège-Professor, Gedanken iwwert e Programm mat Widderspréch	12
Wat huet am Enseignement geännert?	17
Enseignement Schoul - Musekschoul : E Vergläich	17
Eng verréckten Iwwerléung	18
Informatioun iwwert d'Bicher Mir maache Musek	19
Zousätzlech Informatiounen iwwert d'zitéiert Auteuren	20
Bibliographie	21

Aleedung

D'Professere *Jean Dax*¹ a *Pierre Cao*², hu schon an de 50er a 60er Joere vum leschte Jorhonnert op de Probleem am Solfège higewisen. Durop hin hunn ech Enn de 60er Joere Studiereesen op Salzburg, Delft, Gent, Eupen a Budapest gemaach. Ech hunn aner Museksenseignementener kennegeléiert a 1988 an engem *Mémoire de Probleme* vum Solfège öffentlech belicht (www.bepwinandy.lu - Bicher-Downloads / Downloads / Le pouvoir d'assimilation . . .).

Eis fréier Solfègeprogrammer hu séch **ni fir di kleng Kanner gëeegent**, nëmme fir Jugendlecher iwwert 10-11 Joer, déi abstrakt denke kënnen.

Ech beschäftege méch elo iwwer 50 Joer mam Solfègeprobleem, hunn an deer Zäit vill pedagogesch an didaktescht Material zesummegebroen a publizéiert.

Ech wëll beweisen, datt de "Sur son donné", dee jo aus dem Programm verschwonnen ass, ni funktionnéiere konnt an datt d'Theorie fir d'Kanner am Musekschoulalter, (7-8 bis 10-11 Joer), net dat richtegt Léiermatériel ass.

An der **Kodály-Method** ass d'**solmiséiert Intonatioun mat de Virzeeche** vun den Intervallen, de Gammen, den Dreikläng an d'Sange vu wertvolle Melodien d'zentral Beschäftigung!

Duerzou e puer Zitater vu bedeitende Perséinlechkeeten.

De *Jean Bourjade*³, psychologue, schreift : "***Il est une faute pédagogique de vouloir faire naître intempestivement la raison abstraite chez un enfant de 10-11 ans, dont l'intelligence ne peut s'exercer avec rectitude que dans l'action et sur le plan de l'expérience concrète. C'est ainsi qu'on crée le verbalisme creux***".

A séngem Buch < Enseigner la musique, l'état, l'élan, l'écho, l'éternité > schreift de *Claude-Henry Joubert*⁴ : "***Ne demandez pas à un enfant de discerner des éléments qu'il ne peut pas pratiquer. L'apprentissage de définitions théoriques doit à ce stade être collé à la pratique***".

Den *Albert Lavignac*⁵ schreift 1902 a séngem Buch 'L'éducation musicale' : "***De toutes les langues, la musique est celle qui s'accommode le mieux au début, surtout quand on s'adresse à de très jeunes enfants, de cet enseignement par la seule pratique d'abord, en réservant les notions théoriques pour le moment où le sujet aura atteint l'âge de raison***".

D'Prof. Dr. *E. Altenmüller*⁶ a *W. Gruhn*⁷, Fuerscher, schreiwen : "***Für die Praxis der Musikerziehung ist die Erkenntnis von höchster Relevanz, dass der Erwerb musikalischer Vorstellungen an körperlich durch Bewegen, Singen und Spielen erworbenen Mustern ansetzen muss, bevor begriffliche Benennung, symbolische Übertragung (Notation) und theoretische Erklärung sinnvoll hinzutreten können. Musik kann nur musikalisch und nicht über Begriffe und Regeln gelernt werden***".

De *Paul Hindemith*⁸ schreift a séngem Buch "Übungsbuch für elementare Musiktheorie" : "***Es ist unsinnig, Intervalle, Tonleiter und Akkorde nur theoretisch zu behandeln***".

1 Jean Dax, fréiere Professor fir Piano am Conservatoire vun Esch/Uelzecht

2 Pierre Cao, Professor, Dirigent

3 Jean Bourjade, directeur de l'Ecole pratique de Psychologie et de Pédagogie de Lyon

4 Claude-Henry Joubert, docteur de la Sorbonne, pédagogue, chargé de Formation pédagogique en France, ancien directeur du Conservatoire d'Orléans, directeur de l'Ecole Nationale de Musique et de Danse d'Aulny-sous-Bois

5 Albert Lavignac, musicographe et pédagogue français, professeur de solfège et d'harmonie au Conservatoire de Paris

6 Univ. Prof. Dr. med. Eckart Altenmüller, Arzt, Musiker, einer der führenden Forscher auf dem Gebiet der Neurophysiologie und Neuropsychologie von Musikern

7 Dr. phil. Wilfried Gruhn, Prof. em. Für Musikpädagogik an der Musikhochschule Freiburg

8 Paul Hindemith, deutscher Komponist, Dirigent

Ech résuméieren: **“Musek ass Klank a Musekstheorie kléngt net. Séch mat engem Theoriebegrëff beschäftegen huet nëmmen e Sënn, wann dee Begrëff a Verbindung mat sénger akustescher Virstellung steet”**.

Mir Erwuessen hunn duerch eis joerelaang Beschäftigung mat der Musek a mat dem Instrument eng klanglech Virstellung vun der Nouteschrëft entwéckelt. Mir verstinn och den Zesammenhank vun der Theorie well mer abstrakt denke kënnen. Mee emol ganz éierlech. Musek hu mer alleguer net duerch den Theorieunterricht geléiert. Och denke mer net un theoretesch Froen oder u ganz an hallef Téin an den Intervallen déi mer spillen oder sängen. Dat a nach méi hu mer vu klenge Kanner verlaangt déi nach net abstrakt denke kënnen a nach keng klanglech Virstellung vum Noutebild hunn!

D'Resultat vu ménge Beméunge si méng Bicher **“Mir maache Musek”**, déi op der Konzeptioun vun der **Kodály-Method** baséieren. Si ëmfaassen den **Éveil, d'Formation Musicale 1 bis 6 mat CD**. Do derniewend ass nach e Buch mat **111 Sang-, Lies- a Rhythmusübungen, en Diktatbuch mat 219 Dictéeën op CD**. D'Pedagogik steet an de Proffebicher an a méngem Buch **Pédagogie pratique**.

D'Theorie an den ënneschte Solfège-FM-Klasse vun de Musekschoulen

Vu Generatioun zu Generatioun hunn eis Léierpersounen vun hiege Virgänger dat iwwerholl, wat si vun hinne geléiert goufen, ouni nozefroen, op dat och ëmmer sënnvoll war, wat si hu misste léieren a spéider weiderverméttelen.

Ech hunn erlieft, wéi schwéier et fir d'Schüler war, déi abstrakt Konstruktivitéit vun den theoretesche Virgänger ze verstoen. Wa méglech gouf ech hinnen e praktescht Rezept, mat deem si d'Aufgabe léise konnten, an domat genuch Punkte kruten, fir den Examen ze packen (<http://www.bepwinandy.lu/pdf/memoire.pdf>) Le pouvoir d'assimilation, Beispill “Antoinette”, S. 13). Well ech et deemols och net besser wosst goufe si eppes geléiert, wat si nach guer net akustesches erlieft haten an ze jonk ware fir wëssenschaftlech Zesammenhäng ze verstoen!

De Kannerpsychologue *Jean Bourjade* beschreift dat esou:

“Il est une faute pédagogique de vouloir faire naître intempestivement la raison abstraite chez un enfant de 10-11 ans, dont l'intelligence ne peut s'exercer avec rectitude que dans l'action et sur le plan de l'expérience concrète. C'est ainsi qu'on crée le verbalisme creux”.

Wou kënt iwwerhapt de Problem hier?

An der franséischer Revolutioun koum 1795 en Décret eraus, mat deem de Conservatoire vu Paräis an d'Liewe geruff gouf. An der Kommissioun, déi “la rédaction des principes élémentaires de musique”, de Programm opgestallt huet, wore nëmmen Komponisten vertrueden, keng Pedagogen. De Solfègeprogramm gouf vun engem gewësse *Jean-Joseph Rodolphe*⁹ beaflosst, dee scho 1786 e Buch publizéiert hat, iwwert dat de *François Joseph Fétis*¹⁰ (1784-1871) esou geuerteelt huet: **“Cependant, il serait difficile d'imaginer rien de plus médiocre, car on n'y trouve ni logique, ni méthode dans l'exposé des principes. Le style en est pitoyable et les leçons y sont aussi mal graduées que mal écrites pour la voix”**.

De *Claude-Henry Joubert* schreift a séngem schon zitéierte Buch “Enseigner la musique, l'état, l'élan, l'écho, l'éternité” : **“Le Conservatoire devait fournir des voix pour la scène et des musiciens pour la fosse d'orchestre de l'Opéra, d'autre part, être pourvoyeur des musiques de l'armée. Ces musiciens n'avaient pas besoin d'une éducation musicale approfondie, il importait seulement qu'ils fussent bons instrumentistes et bons lecteurs”**.

De Programm war also fir erwuesse Leit, fir zoukënfteg professionell Museker virgesinn, a net fir kleng Kanner. Am Laaf vun der Zäit goufe Filiale vum Paräiser Conservatoire a Musekschoule gegrënnt an iwwerall war, esou wéi dat an de Revolutiounen eben ass, dee selwechte Programm virgeschriwwen.

9 Jean-Joseph Rodolphe, Corniste, violoniste, compositeur alsacien

10 François Joseph Fétis, compositeur, critique et musicographe belge

Wéi an eisem Land de Museksunterricht opgebaut gouf, koumen haaptsächlech belsch Professeren an Direkteren heihin. Lëtzebuerg sollt jo eng Filial vun de belsche Conservatoire ginn. Wat déi Leit matbruecht haten, war dat, wat si an der Belsch kannt hunn, an dat war **de Programm vum Paräiser Conservatoire vu 1795**.

Fir d'Probleemer vun de Kanner ze verstoen well ech op verschidde Mängel an der Nouteschrëft, der Solmisatioun, der Dénomination vun de Rhythmen an der Theorie opmierksam maachen.

Nouteschrëft

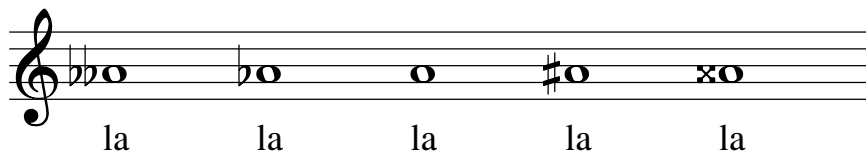
D'Nouteschrëft as net esou logesch fir datt e Kand se ouni Weideres verstoen a reproduzéiere kann. En onwiderleebare Mangel besteet doran, datt aus dëser Nouterei an **do majeur** net ersichtlech ass, wou d'hallef Tén leien.

Fir e Kand ass d'Bild vu mi-fa, sol-la, si-do a re-mi identesch.

Solmisatioun

Esou laang mer an **do-majeur** sinn an et gi keng Virzeechen, séngt de Schüler fir all Nout eng Silb. Vun deem Moment un, wou Virzeechen an d'Spill kommen, missten d'Noute mat 2, 3 an esouguer mat 5 Silbe gesonge ginn. Dat ass wéinst dem Rhythmus net méiglech. Esou hu mer eis ugewinnt, déi folgend Nouten, déi e klangléchen Ennerscheid vun enger Terz sinn,

all mat der selwéchter Silb "la" ze sängen, wat géint all Logik ass. E Kand muss dauernd un eppes Anescht denken wéi dat wat et gesäit a seet. Duerch eis gewunnecht, alles an **do-majeur** ze sängen, léiert d'Kand net un d'Virzeechen ze denken. D'Intonatioun "sur son donné" gëtt deem nach manner gerecht! (Säit 8). Et ass e laange Léierprozess fir "la" ze sängen a "la bémol" oder "la dièze" ze denken an z'intonéieren. Dat sinn abstrakt Gedanken, déi e Kand nach net fäeg ass, esou ouni Weideres ze maachen, déi duerch d'Praxis am Instrumentecours eréicht konkret Forme kréien!

Rhythmus

Duerch de Gebrauch an der richteger Uwendung vun de **Rhythmussilben** an duerch d'kierperlech Reproduktioun vun de Rhythmen, ass dëse Probleem ze léisen. Mat der dénomination Achtel, Véierel asw. léiert d'Kand kee Rhythmus ausféieren, et si nëmme mathematesch Dénominationen.

Intervallen

Intervallen oder Dreikläng theoretisch ouni de Klank an den tounartlechen Zesammenhank ze léieren, ass ewéi vu Schokela schwetzen ouni e je gesinn a geschmaacht ze hunn oder Geographie ze léieren, ouni eng Landkaart oder e Bild vun der Landschaft virun séch ze hunn.

Ier de Schüler am Instrumentecours en Toun, en Intervall oder en Dreiklang spille soll, muss hien sech deem Toun, deem Intervall, deem Dreiklang, déi Gamm ënnerlech virstelle kënnen (*Jean Dax*). Beim Sänge vu Melodie muss de Schüler d'Intervalle richteg mat de Virzeechen erëmerkennen, verstoen, se séch mental virstellen an intonéiere kënnen. Do hëllefem him keng theoretisch Kenntnisser vun hal-

wen a ganzen Téin am Intervall, mee nëmmen eng **perfekt Beherrschung vun der mat de Virzeeche Solmiséierter Intonatioun!**

An der Praxis gött et keng Intervall-Renversementer. Si sinn eng musekswëssenschaftlech Fro, si si keen Unterréchtsmaterial fir jonk Schüler, och net als Hëllef fir Sixten a Septimen ze définéieren! Dat bréngt nëmme Konfusioun, ass eng onnëtz Feelerquell, a si wierklech fir d’Nouteschrëft ze verstoen net noutwenneg.

E Beispill:

E Schüler huet d’Noute “re - sib” (eng Sixt) virun sech stoen a soll den Intervall définéieren. Hien huet gläich festgestallt, datt et eng Sixt ass. Fir se ze définéieren ass hie geléiert ginn, fir d’éischt de Renversement ze sichen an ze définéieren. Hie fënnt sib-re. Dat sinn hei 2 hallef Téin an e ganzen Toun oder 2 Ganz Téin. Dann ass dës Sixt - ee Moment - Eng Oktav si 5 ganzer an zweemol en halwen Toun minus 2 ganzer Téin, dat sinn dann 3 ganzer an 2 hallef Téin, also eng kleng Sixt. Wann de Schüler aneschters gerechent hätt, also mat 2 halwen an engem ganzen Toun, hätt en och eng iwerméisseg Quint kënne fannen. Dës Method stécht voller Feelerméiglechkeeten an esou Iwwerleeunge kann e Kand ënnert 10-11 Joer nach net maachen oder et schafft mat engem Rezept, wéi am Beispill “Antoinette”, <http://www.bepwinandy.lu/pdf/memoire.pdf> Le pouvoir d’assimilation . . . S. 13 beschriwwen. Wéivill ganz an hallef Téin en Intervall huet, spillt fir d’Intonatioun iwverhaapt keng Roll. Wann e Schüler eng Sixt oder eng Septim définéiere muss, hunn ech ëmmer dozéiert, just op d’hallef Téin ze uechten:

An eng klenger Sixt sinn 2 hallef Téin, an enger grousser Sixt ass 1 halwen Toun.

Fir d’Septime gëllt déi selwecht Regel. Dat ass méi einfach, huet mat der Praxis ze dinn an ass méi liicht ze verhalen. Weider Informatiounen iwwert d’Intervalle mat Virzeeche stinn am Proffebuch FM 3 “**Mir maache Musek**” an am Buch “**Pédagogie pratique**”.

Chromatesch an diatonesch hallef Téin, Enharmonie

Et sinn 3 grondverschiedde Begrëffer.

1. Den diatoneschen halwen Toun gehéiert zu den **Intervallen**. Eng “kleng Sekund” kann och en “diatoneschen halwen Toun” genannt ginn. Méi ass et net.

2. De chromateschen halwen Toun gehéiert zuer **chromatescher Gamm**. Hie kann an deem Zesummenhank oder an entspreche Melodie geléiert, verstanen an erëmfonnt ginn.

3. D’Enharmonie an de selwechte Kuerf ewéi d’hallef Téin geheien, passt net. Si gött applizéiert bei der enharmonescher Ëmdeitung, huet also mat der **Modulatioun** ze dinn a soll an deem Kontext bekannt gemaach a verstane ginn.

Dës dräi Begrëffer an der bekannter Theoriefro zesummen ze faassen, ass, wéi den *Paul Hindemith* seet, vu kengem praktesche Notzen, well d’Begrëffer aus hierem Kontext geholl sinn an de Schüler de Sënn vun de Begrëffer net verstoe kann.

Iwwregens, diatonesch sinn all reng, grouss a kleng Intervallen, chromatesch sinn all iwerméisseg a vermindert Intervallen. Dat sinn dann erëm wëssenschaftlech Bezeechnungen a Klassifizéierungen. Dat ass kee Léiermaterial fir kleng Kanner.

Transpositioun

Wat sinn “d’altérations accidentelles” fir d’Kanner dach eng komplizéiert Affär. Ech hunn ëmmer vill Zäit gebraucht, fir hinnen dat einigermosse bäizebréngen, wéi dat funktionnéiert. Verstaanen hien déi Wéinegst an si hunn et all erëm séier nom Exame vergiess, et sief, si spillen en Instrument, wou d’Transpositioun gefroot ass. Da léiere si dat am Instrument op prakteschem Wee, verstinn et, a wennen et un. Firwat kann den Instrumentalprofessor d’Léiere vun den Transpositiounen mat den “altérations accidentelles” net selwer iwverhuelen (oder huet hien et nach ëmmer misste maachen?). Wann d’Schüler de richtegen Alter hunn, ass et méiglech, och vun den “altérations accidentelles” ze schwätzen.

Bei de klengen Kanner ass d’Uwennung vun der Transpositioun sënnvoll a verständlech, wann eng be-

kannt, net ze schwéier Melodie, déi keng tounartefriem Virzeechen enthält, solmiséiert transponéiert gëtt. Transpositiounen nëmme schreiwé bréngt näischt. Iwwregens, an der Broschür vun 2005/2010 steet fir d'Schreiwé "transcription". Laut dem Larousse an dem Brockhaus heescht dat, z.B. e Schubertlidd fir Piano oder Orchester ëmschreiwé. Huet also guer näischt mat enger Transpositioun ze dinn! Transpositioun an Transcription sinn zwee grondverschidde Begrëffer.

Tounlederen - Gammen

Den *Diether de la Motte*¹¹, en däitschen Harmonie- a Kontrapunktprofessor schreift: ***“Unsinnig ist die Aufteilung der Elementarlehre in drei Arten Moll, in drei Molltonleiter. Noch nie gab es z.B. eine Komposition in harmonisch Moll. Moll existiert nicht als Tonleiter, sondern als Vorrat von 9 Tönen (Dur: 7 Töne), der jeder Moll-Komposition zur Verfügung steht”***.

Eng Gamm ass d'Zesummfaassung vun den Téin aus enger Tounart. Mer léieren d'Kanner, datt an der melodescher Gamm erof déi 6t a 7t Nout ëmmer ernidderegt gëtt, wat an der Literatur net de Fall ass. D'Gamme gi wuel am Instrumentecours fir d'Entwécklung vun der Technik benotzt. D'Kand soll se dofir och kennen. Mee all déi "Kreuzworträtsel"-änlech Aufgabe ronderëm d'Gammen déi gemaach goufen, sinn dat falscht Unterréchtsmaterial. D'Reie vun de Virzeeche léiert de Schüler an der Theorie auswenneg an huet dobäi net geléiert, beim Sängen a spillen, un d'Virzeechen ze denken. Eréicht am Instrument gëtt de Schüler drop opmierksam gemaach, datt et och nach Virzeeche gëtt, déi gespilt musse ginn. Vun deem Moment un huet de Schüler d'Méiglechkeet, e Gefill fir d'Tounarten z'entwéckelen. D'Gamme solle gesongen a solmiséiert ginn an zwar **mat de Virzeechen!** An engem luesen Tempo ass dat méiglech. Dat notzt méi ewéi Reien auswenneg léieren.

Dominantseptimenakkord

'T ass richteg a gutt, de Septimenakkord ze léieren. Wann en dann och nach gesongen, mat de Virzeeche solmiséiert, mémoriséiert, gelauschtert an erëmerkannt gëtt, ass dat scho besser. Den Dominantseptimenakkord a Verbindung mat dem Dreiklang vun der Tonika léieren a lauschteren, also d'Kadenz V - I, ass dann eréicht eng sënnavoll Aarbecht. Perfekt ass dat Ganz, wann d'Schüler d'Kadenz véierstëmmeg héieren an an der gedeelter Klass zweestëmmeg solmiséieren, mémoriséieren, sech virstellen, lauschteren an se an de Sanglektiounen erëmfannen a schreiwé kënnen. Dofir sollen d'Solmisationslektiounen aus der gudder Literatur kommen a net onendlech laang sinn.

Analys vu Musekstexter

'T wier dauereschued, wann déi gutt Iddi vun de Musekstexter (an de Bicher ***“Mir maache Musek”*** ass dat d'Analys vum Noutebild beim Studéiere vun de Solmiséierte Lekiounen) als eng reng Theorieaufgab méssbraucht géif. Fir de prakteschen Alldagsgebrauch notzen dës Kreuzworträtsel-Aufgaben an deer Form, wéi se sech entwéckelt haten näischt, well d'akustesche Referenz gefeelt huet.

Mäi Fazit:

Zënter de Museksunterricht zu Lëtzebuerg agefouert gouf, ass den Alter vun de Schüler, déi e Museksunterricht ufänken, ganz drastesch erofgaangen, en entsprécht net méi der Situatioun vun deemols. Am Laaf vun de Joere gouf verpasst, den Inhalt vum FM-Unterrécht un den Alter an de Bedierfnesser vun de Kanner unzepassen. Den Theorieunterricht, an der fréierer Form, war an den ënneschte Klassen net ubruecht, well et eng ausschliisslech abstrakt an och wëssenschaftlech Matière ass, déi Kanner an dësem Alter nach net begräife kënnen. Amplaz vun der Theorie soll d'solmiséiert Intonatioun stoen!

D'Theorie soll op der richteger Plaz agesat gi fir erwuesse Schüler, als Musekswëssenschaftlech Fach.

11 Diether de la Motte, deutscher Musiker, Komponist, Musiktheoretiker, Professor an der Universität für Musik und darstellende Kunst Wien.

De Zoltán Kodály¹² schreift: **“Ein guter Musiker muss folgende Fähigkeiten besitzen: 1. Ein geschultes Gehör, 2. einen geschulten Verstand, 3. ein geschultes Herz, 4. eine geschulte Hand. Alle vier müssen gleichzeitig und in stetem Gleichgewicht entwickelt werden. Die beiden ersten - Gehör und Verstand - zu schulen ist Aufgabe des Solfègeunterrichts und der mit ihm eng verbundenen Harmonie- und Formenlehre”.**

“Wer nicht hört was er sieht und nicht sieht was er hört, verdient nicht, ein Musiker genannt zu werden”.

Wat ass d’Kodály-Method?

D’Kodály-Method ass e methodesch, didaktesch a pedagogesch Konzept, dat vum Zoltán Kodály ugereegt, an ënnert sénger Leedung vu Pedagogen ëmgesat gouf. Den Ausgangspunkt si Kanner- a Vollekliedder. Vun dëse Liedder aus ginn d’Kanner an d’Lieser a Schreier vun de Rhythmen, der Intonatioun an der Solmisatioun, dem Lauschten, dem Erkennen a Schreier vun den Intervallen, den Dreikläng, den Tounarten, dem Verstoe vun der Nouteschreift an hierem Klank agefouert. Si ass weltwäit unerkannt als di bescht Method. D’Unterrichtsmaterial ass dem jeweilegen Alter an de Fäegkeete vun de Kanner ugepasst an d’Sanglektiounen kommen aus der gudder Musekliteratur. D’Rhythmusprooch wéi och d’Handzeeche fir d’Nouten am Raum duerzestellen, si keng Erfindung vum Kodály, mee eng Adaptatioun vu méi eelere Unterrichts-Hëllefsmittelen.

An der Kodály-Method huet eng Nout **2 Bezeechnungen**: Ee Numm, fir hir absolutt Stellung am Liniensystem, an en zweete Numm, fir hir Funktioun an der Tounart. Fir den absolutte Numm ginn d’ABC Buschtawen applizéiert a fir d’Stufefunktiounen ginn d’Solmisatiounssilbe vum Guido von Arezzo applizéiert an zwar wéi se ursprüngelech waren, als relativ Solmisatioun d.h. déi 1. Nout vun all Tounart gëtt ëmmer “do” an d’Dominant ëmmer “sol” gesongen.

Dës Manéier ka bei eis net benotzt ginn wéinst eiser absolutter Solmisatiounsmethod.

Ech hunn a ménge Bicher **“Mir maache Musek”** d’Aarbechtsweis un eis absolutt Solmisatioun ugepasst. Dat Wichtigst ass d’solmiséiert Intonatioun vun den Intervallen, fir d’éischt di einfach ouni Virzeechen da mat de Virzeechen. Dëst Wëssen a Kënnen gëtt dann an de solmiséierten Übungen applizéiert. D’Aarbecht ass ëmmer un d’Tounart gebonnen, déi grad geléiert gëtt (centre d’intérêt).

Den didaktesche Wee:

E neit Element **klanglech a rhythmesch erfassen, solmiséieren, définéieren, mémoriséieren, lauschen, mental virstellen, erëmerkennen, reproduzéieren a schreien.**

D’Rhythmus- d’Solmisatiouns- an d’Gehéierbildung sinn de Mëttelpunkt vum Unterricht. Theoretisch Informatiounen ginn am Zesammenhank mat dem Léiere vun de Solmisatiounsübungen behandelt. D’Theorie am iwweiliwwerte Sënn gëtt et eréicht an den héiere Schouklasse, wann d’Schüler vill Musek praktesch erlieft a geléiert hunn, abstrakt denken, an d’theoretisch Zesammenhäng verstoe kënnen.

“Sur son donné”, wat war dat?

Dëst onméiglecht Unterrichtsmaterial ass ofgeschaaf ginn. Et ass awer net oninteressant e Réckbléck ze maachen.

‘T gouf néierens an iergend engem Dokument erkläert, wat dorënner ze verstoe war.

“Sur son donné” esou wéi ech e kennegeleiert hunn: De Schüler kritt en Toun ouni säi Numm virgespillt. Vun dësem anonymen Toun aus séngt de Schüler säin Intervall, säin Dreiklang oder séng Gamm, déi e gefrot gëtt, op “la-la-la” oder “nü-nü-nü”, also ouni Solmisatioun, ouni iergend en Unhaltspunkt!

12 Zoltán Kodály, ungarischer Komponist. Gab der nach ihm initiierten Unterrichtsmethode seinen Namen.

En Toun huet an der Musek 2 Bedeitungen, deemno muss en och **2 Bezechnungen** hunn. Am “sur son donné” **huet den Toun keng Bezechnung**, deemno och **keng Bedeitung!** Dem Programm no léieren d’Schüler nëmmen de Klank vun enger Majeur- a vun enger Mineurgamm (harmonesch a melodesch) “sur vocalise” a “sur son donné” op “la-la-la”. Dat Selwecht bei den Dreikläng mat nëmmen engem Majeur- an engem Mineurakkord.

De Léierprozess vum “sur son donné” war blann Imitatioun, ouni konkreten, prakteschen Inhalt, Sënn a Wäert!

Wat sollt no 5 Joer Unterrécht domat erreecht ginn?

Wichtig bei der Motivatioun fir ze Léieren ass d’Réckmeldung.

“E Schüler huet eppes geléiert. Hie muss elo gewuer ginn, ob dat, wat e geléiert huet, en och kann. A wann hien et kann, wat et him notzt a wou hien et uwenne kann. Hie muss en Erfollegserliefnes hunn. Ass dat Erfollegserliefnes net do, hëllt den Eifer, fir weider ze léieren, of”. Frederic Vester¹³

An der Primärschoul mécht de Schoulmeeschter en Diktat. Jidferree versteet, datt de Schüler niewend dem Klank vun de Wieder, och d’Bedeitung, de Sënn an d’Schreifweis kenne muss, fir séng Aufgab ze léisen. Kennt en dat alles net, kann en d’Diktat net zu Pabeier bréngen.

An engem gudden Musekskurs léiert de Schüler Intervalle sangen, mat de Virzeeche solmiséieren, mémoriséieren, lauschteren, mental virstellen, erëmerkennen a schreiwen. Wann hien elo en Diktat mécht oder eng Lecture à vue séngt, wou dës Intervallen dra virkommen an hien séng Aufgab richteg huet, ass den Erfolleg do an en ass zefridden. En huet eng positiv Réckmeldung vu sénger Aarbecht kritt. Mam “sur son donné” gëtt weder d’Solmisatioun, nach d’Schreifweis, d’Bedeitung an d’mental Virstellung vun den Intervalle geléiert, déi Wichtigst Elementer fir den Erfolleg!

„Le devoir du solfège (de la FM) consiste à assembler le nom et la sonorité des notes et avec beaucoup d’entraînement de la solmisation, développer un automatisme chez l’élève, pour saisir instantanément la notation, la comprendre et la reproduire.” schreift 1986 de Michel Vergnault¹⁴, Museksinspekter am Frankräich.

“Am Instrumentecours muss de Schüler e gutt Ouer an e gutt Rhythmusgefill matbréngen”, sot de Professor Jean Dax, **“de Schüler muss sech d’Rhythmen, d’Intervallen, d’Dreikläng an d’Gamme mental virstelle kënnen, fir se ze spillen”.**

Dës Fähigkeeten ze schoulen dem Instrumentalprofesser iwwerloossen, mécht de Solfège-FM-cours iwwerflësseg.

An der Programm-Broschüre vun 2005/2010, “division inférieure” steet Säit 6.

Commentaire pédagogique :

Intervalles : des formules mélodiques du répertoire classique et populaire servent de repère ou de moyen mnémotechnique (p.ex. Hänschen klein - 3ce mineure) ce qui permet à l’élève une meilleure réalisation des dictées et des lectures à vue.

Dat ass eng Utopie, huet mat Pedagogik näischt ze dinn!

Di kleng Terz vum “Hänschen klein” soll also d’Referenzterz fir all kleng Terze sinn. Dës kleng Terz steet awer an enger Majeur-Melodie. Esou gëtt da fir di grouß Terz eng Mineur-Melodie zitéiert an zwar den Ufank vun der 5. Symphonie vum Beethoven. Dat ass schon e widdersprechlecht Léiermatériel.

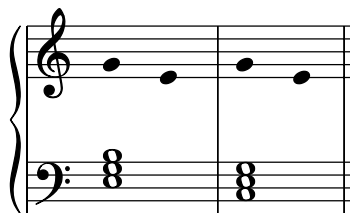
Dës zwou Terze sin an der jéweileger Tounart de 5. an den 3. Toun an hunn do eng fest Positioun a Funktioun. Dës Positioun a Funktioun ka net belibeg op aner Terzen an der Tounart iwwerdroe ginn.

13 Frederic Vester, deutscher Biochemiker, Systemforscher, Autor des Buches „Denken, Lernen, Vergessen, - die verschiedenen Lerntypen

14 Michel Vergnault, inspecteur départemental des Conservatoires Municipaux de Musique. Secrétaire Général de l’Union des Conservatoires du Val de Marne. Vice-Président de la FNUCMU

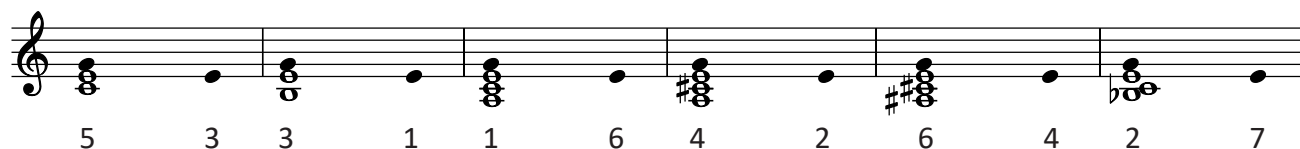
Intervalle lauschteren ass net nëmmen d'Erkenne vun engem absolutten Ofstand vun zwou Noute mee och e musekalescht Héieren, Fillen a Verstoen! Fir d'Gehéier an d'Gefill ass den Intervall net ëmmer deen absolutten Ofstand, deen en an der Theorie huet.

Lauschtert dësen Intervall:

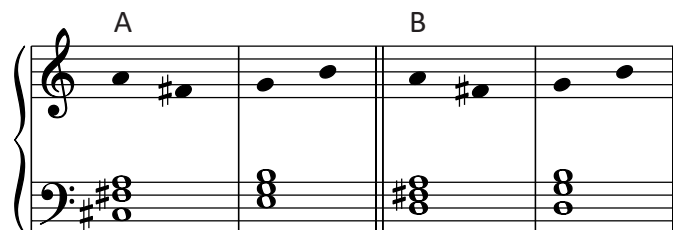

Hie steet all Kéier mat engem aneren Akkord zesummen. Fir d'musekalescht Gefill a Gehéier ass et net dat selwecht. D'Noute "sol-mi" sinn déi 1. Kéier d'melodesch Téin 3-1 a mi mineur, an de Lauschterer huet d'Gefill, eng kleng Terz ze héieren, wat jo och richteg ass. Déi 2. Kéier sinn et d'melodesch Téin 5-3 an do majeur, an si vermëttelen d'Gefill vun enger grousser Terz. Eise geschoulte Verstand seet eis, datt et eng kleng Terz ass. Mir hunn et also mat zwou verschidde Funktiounen an zwou verschidde Tounarten ze dinn, all Kéier en anere Klangcharakter an en aneren harmonesche Sënn!

Hei nach weider Funktiounen:

Lauschtert déi zwou nächst harmonesche Kombinatiounen:

Bei der Kombinatioun A huet de Lauschterer d'Gefill, kleng Terzen ze héieren (iwwert klengen Dreikläng), a bei der Kombinatioun B grouss Terzen (iwwert groussen Dreikläng). **“Dat kënnt dohir, well en Dreiklang aus enger aktiver (Grondtoun an Terz) an enger passiver Terz (Terz a Quint) besteet. Déi aktiv Terz iwwerdréit hire Klank op déi passiv Terz”** schreift de François Bovey¹⁵ a séngem Buch “L'écoute harmonique subjective”.

Dofir sinn d'Beispiller vum “Hänschen klein” fir déi kleng Terz, an den Ufank vun der 5. Symphonie vum Beethoven fir déi grouss Terz “sur son donné”, onsënneg. 'T gëtt net déi kleng Terz oder déi grouss Terz. Dat ass all Kéier eng bestëmmte vu villen aneren Terzen.

Den “Hänschen klein” ka nëmme bei der Terz vun der 5. zur 3. Nout an Do Majeur fir de “sol-mi” oder a Sib Majeur fir de “fa-re” oder a Re Majeur fir de “la-fa#” asw. ugewandt ginn. Di 5.-3. Noute sinn eng kleng Terz vu véier aus der jeeweileger Majeurtounart.

D'Terz vum “Hänschen klein” ass net de “Représentant” fir all aner kleng Terzen!

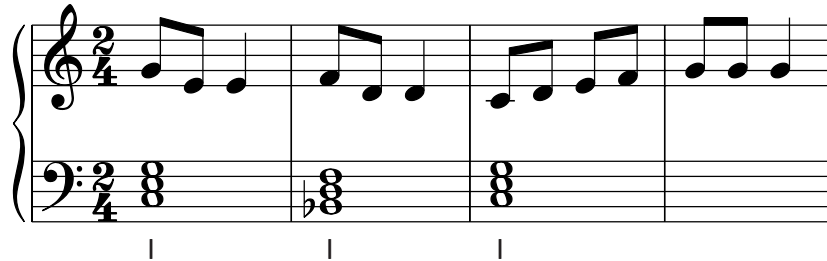
Den “Hänschen klein” selwer liwwert de Beweis:

An dëser Melodie sinn an den zwéin éischten Takt zwou kleng Terzen.

Déi 1. Terz sinn d'melodesch Tén 5-3 a gehéieren zur Tonika, déi 2. Terz sinn d'melodesch Tén 4-2 a gehéieren zur Dominant. Dës zwou kleng Terzen hunn zwou verschidde Klangfarwen, zwou verschidde Funktiounen, all kéier eng aner Positioun an der Tounart, en anere Sënn, en anere Charakter, en anert Positiounsgefill an der Tounart!

De Fall, e Schüler applizéiert séng Referenzterz vum Hänschen klein, déi 1. Terz, d'melodesch Tén 5-3, och op déi 2. Terz vun der Melodie, dann ass hien net méi an Do Majeur

mee hien huet a Sib Majeur moduléiert well hien och am 2. Takt d'melodesch Tén 5 - 3 **applizéiere muss**.

Nofolgend den Intervall "sol-mi" a verschidde harmonesche Kombinatiounen:

Dës verschidde Uwendungen vum Intervall "sol-mi" loossen séch nimools op een Intervall "sur son donné", mat als eenzeger Referenz dem "Hänschen klein" reduzéieren. Dat ass e primitiven Unterrecht, deen nëmmen an den éischte puer Stonne vun engem Cours gebraucht ka ginn, fir engem klengen Kand eng éischt leselsbréck ze ginn, fir den **Intervall "sol-mi" an Do-Majeur** ze léieren, a **keen aneren Intervall ewéi dësen!!!**

Zu allem lwwerdross gëtt deen Intervall net emol solmiséiert gesongen, woumat déi ganz Aarbecht souwéiso net ze gebrauchen ass! **Eng Gehéierbildung war et ni.**

"Présenter à des enfants la chanson "Malbrough" comme étant représentante de la sixte Majeure est problématique dans la mesure où, apparemment sans gravité, cette conception tendra néanmoins à s'ancrer durablement et à perturber insidieusement la construction du sens tonal. Le positionnement tonal de l'intervalle importe, en fait, bien davantage que le seul paramètre signifiant son espèce. Un enfant ayant souvent chanté "Malbrough" apprendra beaucoup plus sur les relations sonores en remplaçant occasionnellement ces paroles par sol - mi . . . Et qu'on ne lui présente surtout pas ce début comme "la" sixte Majeure, mais comme "une" sixte Majeure. Imaginez un seul instant un choriste chantant, sur l'estrade d'une somptueuse cathédrale, une messe de Mozart, contraint, tout en prononçant les paroles "Kyrie eleison", et de penser à "Malbrough s'en va-t-en guerre" afin de produire, dans un inconfort mental évident, une sixte Majeure!"

François Bovey

Fazit:

Am Theorieunterricht léiert d'Kand net **héieren**, séch virstelle, wat et gesäit, a mam "sur son donné" léiert et net **gesinn**, séch virstelle, wat et héiert! Eng absolutt verréckt, onnëtz an onmusikalesch Iddi!!

Hëllef, ech gi Solfège-Professor!

“De Sënn vum Solfègeunterricht ass, dem Kand säi Gehéier a säi Verstand ze schoulen, him d’Nou-teschrëft an hiere Klank bäizebréngen”. Zoltán Kodály

E jonke Professor huet de Solfègeprogramm **2005/2010** virun séch a soll e Solfègekurs organiséieren a séng Museksstonne virbereeden.

Entsprécht de Programm der Ausso vum *Kodály*?

Nee, et goufen Onklarheeten, Widderspréch an eng onnëtz Léiermatière, de sur son donné (vocalise)!

Unité 1 (1ère année) D’Kanner sinn am Duerchschnëtt 8 Jor al.

2. Intervalles, gammes et accords

Intervalles Théorie: tous les intervalles jusqu’à l’octave (sans qualificatif) construire et spécifier;
Chant et écoute: 2de, 3ce, 4te, 5te
8ve seulement à l’écoute
par le biais de chansons, d’accords, de textes musicaux et de formules mélodiques;

Als éischt steet um Programm Théorie - construire et spécifier; -. Bei de Schüler stéisst eise jonke Professor op wéineg Versteesdeméich, si si net op esou eng Matière virbereed. Si wëlle jo Musek kenne léieren. **Da steet do, hie soll d’Intervalle sange léiere “par le biais de chansons, d’accords, de textes musicaux et de formules mélodiques;”. Wat fir Lidder an textes musicaux et formules mélodiques soll hie benotzen? Déi musse jo dann als alleréischt geléiert a gewost sinn.**

Wou fënnt hien dës Melodien?

D’Intonéieren, d’Solmiséieren, d’Mémoriséieren, d’ënnerlecht Virstellen, d’Lauschteren, d’Reproduzéieren an d’Schreiwe vun den Intervallen sinn didaktesch Schrëtt, déi de jonke Professor aus dem Programm net gewuer gëtt.

Gammes Théorie : gamme de do, sol et fa majeur
indiquer les tons et demi-tons ;

- Den Dièse mécht d’Nout ëm en halwen Toun méi héich ; de Bémol mécht d’Nout ëm en halwen Toun méi déif ; fa#-sol / la-sib ass en halwen Toun - Dat sinn theoretisch Informatiounen. Fir e Kand, dat nach net abstrakt denke kann a nach keng klanglech Virstellung vun dëse Begrëffer huet, sinn dat onverständlech Informatiounen! Engem Kand, dat nach ni eng “Banann” gesinn a giess huet, erziele wéi eng “Banann” ausgesäit a wéi se schmaacht, ass dee selwechte Probleem. De jonke Professor kritt net matgedeelt, datt en zu dësen Théorieinformatiounen fir d’éischt déi klanglech Elementer am Zesummenhank mat dem Noutebild léiere soll (D’Prof. Dr. E. Altenmüller a W. Gruhn). **Musek ass Klank!**

Chant : gamme majeure ; 1ère approche du mode mineur
sur vocalise ou sur nom de note

De jonke Professor freet sech: “Sur vocalise ou sur nom de note”, - wat soll hie maachen?
Fir e bësse Kloorheet misst do ëmmer **et** stoen.

Ecoute : gamme majeure et mineure harmonique
reconnaître à l’écoute

Wat ass den Ennerscheid tëschent “Chant : mode mineur” - an - “Ecoute : mineure harmonique”?
Didaktesch gesinn ass d’Intonéieren an d’Héiere vun de Nouten, déi mat de Virzeechen ze solmiséiere

sinn, dat Éischt wat ze léieren an ze begräifen ass. Ob d'Virzeechen awer schon am 1. Jor geléiert solle ginn, bezweifelen ech ganz staark!

Beim Sange vun de Gamme Fa oder Sol Majeur wéi och vun de Solfègelektiounen an dësen Tounarten, déi jo mat de Solmisatiounssilbe vun "do majeur" gesonge ginn, gëtt vum Kand en Denke verlaangt, dat nach net do ass. An deem Alter ass denken a soen identesch. (*Jean Bourjade, Claude-Henry Joubert, Albert Lavignac, D'Prof. Dr. E. Altenmüller a W. Gruhn, Paul Hindemith*).

D'harmonesch Mineurgamm - sur vocalise / sur son donné - sollen d'Kanner un der "iwwerméisseg Sekund", un der 6. a 7. Nout erëmerkennen. Domat ginn d'Kanner mat engem frieme Klank konfrontéiert, dee nach ni geléiert gouf an dee vun hinnen nach net intonéiert ka ginn! Di 3 éischt Noute vun de Gammen définéiere Majeur a Mineur a net eng erhéichte 7. Nout. De Klank vun dësen 3 éischte Noute soll gesongen, gelauschert, erkannt an esou den Ennerscheid tëschent Majeur a Mineur geléiert ginn. Dofir eegent sech besser déi natierlech Mineurgamm.

Accords Théorie : travail de l'accord à 3 sons
position fondamentale serrée ;
structure de l'accord: 3ce/5te ;
Chant : accord parfait majeur
sur vocalise ou sur nom de note ;

Wat soll de Schüler am Exame wëssen a kënnen: sur vocalise ou sur nom de note ?

Ecoute : accord parfait majeur et l'accord parfait mineur
reconnaître à l'écoute ;

De Majeur-Akkord ass am Chant op engem Vokalisentoun ze sängen **oder?** och ze solmiséieren. Erëmerkenne soll de Schüler an der Ecoute den Ennerscheid tëschend engem Majeur- an engem Mineur-Akkord. Et steet néierens, datt de Mineur-Akkord ze léiere war!

Wat d'Akkorde beim Léiere vun den Intervallen ze dinn hunn, verstinn ech net. D'Intervalle mussen gewosst sinn, fir d'Akkorden ze léieren an ze verstoen. Wat eng verdréinten Iddi.

De *Paul Hindemith* schreift : "**Es ist unsinnig, Intervalle, Tonleiter und Akkorde nur theoretisch zu behandeln**" an *Ouni "nom de note" ass et sënnoos, Nouten ze intonéieren.*

Unité 2

Intervalles Théorie : tous les intervalles jusqu'à l'octave
(qualificatifs majeur, mineur, juste)
sans l'emploi d'altérations doubles
construire et spécifier ;
Chant et écoute : 2de majeure et mineure, 4te juste ;
3ce et 5te
2des et 4te : sur son donné, mouvement ascendant et descendant ;
3ce et 5te : par le biais de chansons, d'accords, de textes musicaux et de formules mélodiques ;

Wat grouss Differenzen. Dat wat an der Théorie ze léieren ass, muss **akustesches geléiert sinn** (*Paul Hindemith*)! Ech verstinn den Ennerscheid tëschent 2des, 4te, 3ce et 5te net. Wat fir e Sënn huet dat? An der Théorie wiere vun de méigleche Nouten aus gerechent 165 Intervallméiglecheeten ze léieren. Am Chant et écoute sti 5 Intervallen "sur son donné, par le biais de chansons, d'accords, de textes musicaux et de formules mélodiques" um Programm!

Wéi soll de jonke Professor mat den Intervalle "par le biais de chansons, d'accords, de textes musicaux et de formules mélodiques" ëmgoen?

Wann e Professor e Kolleg an enger Klass ersetze soll, da weess dee net, wat fir “chansons/ textes musicaux/formules mélodiques” hien uwenne soll! Fir dëse Programmpunkt steet keng Informatioun an de Publikatiounen! D'Schüler aus dem Éislek hu méiglecherweis aner Melodie geléiert ewéi d'Schüler aus dem Minett. Muss de Professor d'Schüler froen? Kennen d'Schüler all déi néideg “chansons, accords, textes musicaux et formules mélodiques”?

Gammes Théorie : gammes majeures et mineures harmoniques jusqu'à 4 altérations ; application dans les textes musicaux jusqu'à 2 altérations ; le cycle des quintes ; trouver la tonalité d'un texte musical ; construire et spécifier les gammes ; trouver les altérations ;
Chant : gamme majeure
Première approche de la gamme mineure harmonique sur son donné, mouvement ascendant et descendant enchaîné
Ecoute : gamme majeure et mineure harmonique reconnaître à l'écoute

An der Théorie gëtt majeur a mineur bis 4 Virzeeche gefroot an am Chant steet eng gamme majeure, a wéi schon an der Unité 1, eng “Première approche” vun der harmonescher Mineurgamm “sur son donné” um Programm.

Eng “gamme mineure harmonique” an engem “mouvement ascendant et descendant enchaîné sur son donné” sängen, ass fir e Schüler an der Unité 2 eng onméiglech Aufgab. Ech hunn an den Exame vun der Unité 4 a 5 nëmme Probleemer mat der Intonatioun “sur son donné” vun der Majeur- an der Mineurgamm erlieft an de Sënn, wéi de Notze vun den Aufgaben net begraff.

Wat heescht: “application dans les textes musicaux jusqu'à 2 altérations”? D'Théorie soll eng zousätzlech Informatioun zu der solmisierterer Aufgab sinn! De *Paul Hindemith* seet, **datt et eng onsënneg Saach ass, Intervallen, Gammes an Akkorden, nëmme theoretisch ze behandelen** (construire et spécifier). Domat schaaft ee bei de Kanner “**le verbalisme creux**” (*Jean Bourjade*).

D'Théorie ass en Deel vun der Musekswëssenschaft, déi keen Unterréchtsfach fir kleng Kanner ass. D'Théorie kann eréischt an den ieweschte Klassen, bei Schüler déi 12 a méi Joer al sinn, ugewandt ginn. (*Albert Lavignac, D'Prof. Dr. E. Altenmüller a W. Gruhn, Claude-Henry Joubert*)

Unité 3

Intervalles Théorie : Intervalles justes, majeurs, mineurs, augmentés et diminués ; enharmonie ; les demi-tons chromatiques et diatoniques mouvement ascendant et mouvement descendant sans l'emploi d'altérations doubles construire et spécifier ; travail des renversements
Chant et écoute : 2de majeure et mineure, 3ce majeure et mineure, 4te juste, 5te juste, 8ve juste sur son donné, mouvement ascendant et mouvement descendant ; 8ve juste en mouvement ascendant ;

An der Théorie sinn all Intervalle gefrot, och “augmentés et diminués” (Eng Septim augm. oder eng Sixt dim. etc. si reng theoretisch Intervallen a sinn irrelevant fir d'Musekversteesdeméich). Am chant an an der écoute stinn dogéint nëmme d'2de majeure et mineure, d'3ce majeure et mineure, d'4te juste, d'5te juste an d'8ve juste (war an der Unité 1, awer net an der Unité 2) “sur son donné” um Programm.

travail des renversements

Et ass eng theoretisch-musekswëssenschaftlech Spillerei.

D'Renversementer ze gebrauche fir Sixten a Septimen ze définéieren, ass eng komplizéiert, ëmständlech an dobäi eng iwwerflësseg Aarbecht (Säit 6). An der Praxis gëtt et keng Renversementer.

Gammes

Théorie : application des tons voisins et notion de modulation

Chant : gamme majeure et mineure harmonique
sur son donné

Ecoute : gamme majeure et la gamme mineure harmonique et mélodique,
antique
reconnaître à l'écoute

Och am 3te Joer ass nëmme eng Majeur- an eng Mineurgamm harmonesch "sur son donné" op "la-la-la" **ze sangen**. Niewend der harmonescher ass och déi melodesch Gamm (2010) ze **lauschteren** an **erëmzeerkennen**. D'antique, di natierlech Gamm ass 2010 ewech gefall.

Während 5 Jor geet nëmme rieds vu la gamme a ni vu "les gammes", den Tounarten! Ouni akustech Virstellung vun den **Tounarten** an hire Funktiounen, kann e Schüler "d'notion de modulation", a nach aner Begrëffer, net erfassen, verstoen an applizéieren! Wat ass gemengt mat "application des tons voisins"?

Accords

An der Theorie kënn den iwwerméisseg an de verminderten Akkord derbäi. Déi nei Akkorde gi **net** gesongen, solmiséiert a gelauschtert mee nëmme "construire et spécifier"! Am Chant et Ecoute ass den accord parfait majeur et mineur nach ëmmer nëmme "sur son donné" a net mat Noutenimm ze sangen an ze lauschteren. D'Akkorden, d'Intervallen an d'Gamme **mussen ëmmer un eng Tounart gebonne sinn, wat** no der Ausso vum Theoretiker a Komponist *Paul Hindemith* an dem *Prof. François Bovey*, **dat Wichtigst ass**.

4. Ecoute

Dictées à dépistage de fautes

Dictées à différentes versions

Dictées à parties manquantes

En Diktat ass d'Kontroll iwwert dat, wat virdu geléiert gouf. Wann en Diktat net gutt ass, war d'Solmiséiere vun den Intervallen, den Dreikläng, dem Léiere vun de Rhythmen, de Melodieformen oder -formelen, dem musekalesche Gediechnes- an dem Schreiftraining och net gutt.

"Dictées à dépistage de fautes" an "Dictées à différentes versions" si fir kleng Kanner keng gutt Aufgaben. D'Psychologue soen, e klengt Kand soll kee Feeler virun sech gesinn. Dat falscht Bild setzt sech am Gediechnes fest an dann entstinn Zweifel, iwwert dat wat richtig ass.

Dës Aufgaben hunn och guer kee Sënn, wa nëmme e Kräiz an enger Tabell bei déi richtig Äntwert gemaach gëtt.

Fir dem Schüler säi Wëssen a Kënnen an den Examen ze préifen, muss de Schüler séng gestalten Aufgabe selwer virdroen (solmiséieren) a léisen. Dat gëlt fir all Examensfroen.

Unité 4 et 5, Division moyenne Duerchschnittsalter 11-12 Joer

An der Brochür Unité 4 et 5 op S. 10 bei Ecoute steet:

dictée d'intervalles, d'accords et de gammes

Wéi funktionnéiert dat mam "sur son donné"?

Am Chant an an der Ecoute gëtt "d'sixte majeure et mineure" an "d'septième mineure" nëmme "ascendant sur son donné" gefrot. Firwat net och "descendant". Ugeholl, de "sur son donné" géng funktionnéieren, wat mécht de Schüler dann, wann en an der Lecture à vue esou en Intervall no ënne

sangen an am Diktat erëmerkennen a schreiwe muss?!

Bei **Accords** ass mer den hei ënnerstrachene Widdersproch net kloer:

*position fondamentale serrée
renversements sans chiffrage
construire et spécifier*

Didaktesch onvollstänneg ass am **Commentaire pédagogique** S. 9 de Saz : Il est indispensable de travailler séparément et systématiquement intervalles, accords, rythmes... sous différentes formes (chantés, joués, frappés ... dictées). **Fir eise jonke Professor misst do : (rythmes lus, joués, frappés; intervalles, gammes, accords chantés, solfiés avec les altérations. Tous les éléments mémorisés, écoutés, reconnus, reproduits, dictées et écrits...)** stoën ! De läschte Saz misst sinn : Les automatismes nécessaires à la réalisation d'une dictée sont acquis par **l'entraînement : du rythme, de la solmisation avec les altérations, de la mémoire, de l'écoute, de l'imagination intérieure des intervalles, de la reproduction, de l'écriture et éventuellement à l'aide de** chansons ou d'autres formules ... Dat fettgedréckt hunn ech derbäi gesat.

Fazit.

5 Jor laang steet ee Majeur- an **ee** Mineur-Akkord, **eng** Majeur- an **eng** Mineur-Tounleder nëmmen op "la-la-la-" um Programm. **Um Enn gi vu 425 theoretischen Intervallen, ouni d'duebel Virzeechen an d'redubléiert Intervallen, nëmmen 10 "sur son donné", vu 17 groussen a 17 klengen Dreikläng 1 vun all Zort sur son donné, vu 60 Gammen der 4 "sur son donné", keen eenzegen Intervall an Dreiklang, keng eenzeg Gamm mat de Solmisatiounssilben an de Virzeeche gesongen a gelauschtert!**

Wee kann dem jonke Professor de Sënn an de Notze vun deem Duercherneen erklären?

De *Robert Schumann*¹⁶ schreift a sénge "Musikalischen Haus- und Lebensregeln" :

"Du musst es so weit bringen, dass du eine Musik auf dem Papier verstehst . . ."

E Schüler soll am Examen eng Lecture à vue sängen. Dofir muss hien:

1. D'Rhythme kennen an erëmerkennen, se liesen an se séch ënnerlech virstellen, fillen an ausféiere kënnen.
2. D'Intervalle klanglech kennen an erëmerkennen, se solmiséieren an se séch ënnerlech mat de Virzeeche virstellen an intonéieren, d'Noutebild séier erfaassen a liese kënnen. De Gedanke muss virun der Ausféierung sinn.
3. E gutt entwéckelt Tounartegefill hunn.
4. Den Takt, den ënneren Oflaaf vun der Musek secher fillen a beherrschen.

Als Ofschloss well ech den *Dr. J.P. Schmit*¹⁷ zitéieren : **"Es ist selbstverständlich, dass gute Musiker durch verschiedene Methoden herangebildet werden können, wenn gut ausgebildete Lehrer ihren Unterricht gewissenhaft erteilen. Dabei kommt ihnen jedoch eine folgerichtige Reglementierung und eine solide Programmgestaltung wesentlich zu Hilfe".**

Dem *Zoltán Kodály* säin Zitat soll am Mëttelpunkt vun alle Programmiwwerleeunge stoen:

**"Wien net héiert wat e gesäit a net gesäit wat en héiert,
verdängt net Museker genannt ze ginn".**

Diktéiert gëtt e Programm vun deem, wat e Kand brauch, fir d'Bild an de Klank vun der Nouteschrëft ze léieren, ze verstoen, séch d'Schrëft mental virstellen, reproduzéieren a schreiwen ze kënnen.

Wat fir eng Matière ass dem Alter no dofir op de Programm ze setzen? Wat fir Fäegkeete soll de Schüler no all Joer weider hunn? Wat fir e Notzen huet de Schüler vun séngem neie Wëssen? Wéi

16 Robert Schumann, deutscher Komponist. Begründer der Romantik

17 Dr. Jean Pierre Schmit, lëtzebuerger Kierchemusiker, Professor, Musekspedagog an Direkter vum Conservatoire vu Lëzuebuerg

kann op deem Wësse weider gebaut ginn? Wou féiert dat Wëssen hinn? Wéi sinn d'Prüfungen ze maachen? Wat gëtt genau gefrot? Wat fänkt de Schüler mat deem Wëssen a séngem Instrument un? Wat fänkt de Schüler mat deem Wëssen an anere Fächer z. B.: Am Harmonieunterricht, am Gesank etc. un? Wat fir Informatiounen brauch de Professor fir de Programm ëmzesetzen? etc. etc. Vill Froen, déi bei der Konzeptioun vun engem Programm gestallt musse ginn! Gutt datt deen Onsennege Programm der Vergaangenheet ugehéiert.

Wat ass Positives um Plang vum Solfège-FM-Enseignement geschitt?

D'Rhythmussilben an d'Solmisatiounshandzeechen, déi ech aus Ungarn matbruecht hat, hunn den Agank a munnech Schoulen a Solfège-FM-klasse fonnt. Déi eng oder aner Eegenintiativ gouf gemaach fir den Enseignement besser ze maachen. De **neie Programm** ass bäi wäitem dat Besch, wat an de läschte Joere gemaach gouf. Ech hunn e komplette Musekskurs "**Mir maache Musek**" mat didakteschen a pedagogeschen Informatiounen verbonne mat CDë bei der **UGDA** publizéiert.

Dëse Musekskurs passt zum neie Programm!

Weider wünschenswäert:

- **D'Theorie soll net méi dee grouse Stellewäert ewéi fréier hunn. Déi kleng Schüler sollen Theorieaufgabe maachen, déi hierem Alter ugepasst sinn an aus der klanglécher Praxis eraus geléiert goufen.**
- **De Chant, d'Ecoute an d'Theorie sollen obeneen ofgestëmmt sinn, en eenheetleche Programm sinn, deen dem jeweiligen Alter vun de Schüler ugepasst ass. An der Theorie gëtt näischt anescht ers geléiert wéi dat, wat virdu solmiséiert konnt ginn.**
- **An der Gehéierbildung sollen d'Intervallen, d'Dräikläng an d'Gamme mat de Noutenimm an hire Virzeeche solmiséiert ginn, de Schüler muss sech d'Nouteschrëft an hire Klank ënnerléch virstelle kënnen. Dat ass d'zentral Beschäftigung an d'Zil am Solfège-FM-cours, d'Viraussetzung fir eng Lektioon ze verstoen, vum Blat solmiséieren an en Diktat maachen ze kënnen.**

Enseignement Schoul - Musekschoul: E Vergläch

Wat muss e Kand am Sproochenunterricht léieren?

De Klank vun de Buschtawen, de Wieder, de Sätz a wéi se ausgeschwat ginn. Wat se bedeiten a wéi se geschriwwe ginn. Dat wat um Blat geschriwwe steet a wat et héiert, erëmerkennen, verstoen a reproduzéieren kënnen.

Wat muss e Kand am Museksunterricht léieren?

De Klank an d'Solmisatioun mat de Virzeeche vun de Nouten, den Intervallen, de Gammen, den Dreikläng. Wat se an den Tounarten bedeiten a wéi se geschriwwe ginn. Den zäitlechen Oflaf vum Rhythmus. Melodië solmiséieren an opschreiwen. Dat wat um Pabeier steet a wat et héiert, erëmerkennen, verstoen, solmiséieren a reproduzéieren kënnen.

Fir dësen Text

***Zéngtausend Ketteblumen déi hunn hiert Gold verluer;
Zéngtausend Käerzeblumme goufen an d'Plaz gebuer...***

René Kartheiser¹⁸

liesen, verstoen a reproduzéieren ze kënnen, muss d'Kand:

1. D'Buschstawen an hire Klank kennen.
2. De Klank vun de Wieder, hier Bedeitung an hire Sënn kennen.
3. De Klank vun de Sätz, hier Bedeitung an hire Sënn kennen.
4. D'Orthographie vun der Schrëft kennen.

D'Tounhéicht an de Rhythmus vun der Sprooch sinn net duerch Zeeche festgeluecht.

Fir dës Melodie

D'Ketteblummen
Léopold Winandy

Moderato ♩ = 108 - 112

ze verstoen a vum Blad intonéieren ze kënnen, muss d'Kand:

1. D'Nouten an hiere Klank kennen.
2. D'Intervallen, d'Gammen, d'Dreikläng mat de Virzeeche solmiséiert intonéiere kënnen; d'Tounarten, hier Bedeutung, hiere Sënn kennen.
3. D'Melodie rhythmesch verstoen a solmiséieren, intonéiere kënnen.
4. D'Orthographie vun der Nouteschrëft kennen a schreiwe kënnen.

Am Géigesaz zu engem Text ass eng Melodie op genau festgeluechten Héichten ze intonéieren an de Rhythmeschen Oflaf ass duerch Zeeche festgeluecht.

En anert Beispill:

An der Primärschoul gëtt d'Wuert an de Begrëff "Apel" geléiert:

1. D'Kand **léiert** d'Wuert, wéi et klénkt, wéi et ausgeschwat, geschriwwe gëtt an 't léiert de Begrëff, de Sënn vum Wuert.
2. Wann d'Kand d'Wuert "Apel" **héiert**: muss et d'Wuert um Klank erëmerkennen, verstoen, sech virstelle kënnen wat et bedeit, wéi et ausgeschwat a geschriwwe gëtt.
3. Wann d'Kand d'Wuert "Apel" **gesäit**: muss et d'Bild vum geschriwwene Wuert erkennen, sech de Klank vum Wuert mental virstellen an et ausschwetze kënnen.

An der Musekschoul gëtt den Intervall an de Begrëff "sol-mi" geléiert:

1. D'Kand **léiert** d'Bild vum Intervall am Liniensystem kennen. 'T léiert wéi den Intervall klénkt a wéi en ausgeschwat/gesongen/solmiséiert gëtt, 't léiert wéi den Intervall geschriwwen an définéiert gëtt. De Begrëff, de Sënn vum Intervall léiert d'Kand am Zesammenhank mat der Tounart, der Musek, déi et solmiséiert, an entwéckelt e Gefill fir d'Stellung vum Intervall an der Melodie, an der Tounart.
2. Wann d'Kand den Intervall "sol-mi" **héiert**: muss et den Intervall um Klank erëmerkennen, verstoen, sech e mental virstelle kënnen, wësse wat e bedeit, wéi e gesongen/solmiséiert gëtt a wou en am Liniensystem steet fir en ze schreiwen.
3. Wann d'Kand den Intervall an enger Nouteschrëft **gesäit**: muss et d'Bild vum Intervall erkennen, sech de Klank vum Intervall mental virstelle kënnen a wëssen, wéi e gesongen/solmiséiert gëtt, fir e virzedroen.

Eng verréckten Iwwerleeung aus der Zäit vum "Sur son donné":

D'Kand **léiert** den Intervall "sol-mi" an der Theorie schreiwen - construire et spécifier -, den Intervall gëtt net mat der Solmisatioun intonéiert. Et feelt dat Wichtigst!

Klanglech gëtt den Intervall "sur son donné" geléiert. Et feelt d'Solmisatioun, d'Tounartlech Zougehéieregkeet, d'klanglech Virstellung, d'Schreifweis an de Sënn. De Wëssensfloss tëscht der Theorie, dem "sur son donné" an dem solmiséierte Sengen, existéiert net.

D'Kand **héiert** den Intervall a soll en opschreiwen. De Klank vum Intervall "sur son donné" ass net un Noutenimm, un Noutelinnien, un eng Tounart an un eng Funktioun gebonnen. 'T besteet just en Zesammenhank mam "Hänschen klein". Mat dem "Par le biais de chansons, d'accords, de textes musicaux et de formules mélodiques" an dem "sur son donné" (zitéiert aus dem Programm) besteet keng Verbindung mat dem geschriwwenen Intervall.

D'Kand **gesäit** den Intervall "sol-mi" an der Lecture à vue, déi et sange soll. Fir dësen Intervall ze sängen, muss d'Kand fir d'éischt erausfannen, datt et eng kleng Terz virun sech huet (Theorieaufgab). Da muss et d'Identitéit mam "Hänschen klein" maachen, ier et sech den Intervall "sur son donné" virstellen an intonéiere kann. Da muss et de Klank op d'Noutenimm "sol-mi" aus dem Theorieunterricht iwwerdroen, fir den Intervall ze solmiséieren.

Dësen absurden an onméigleche Gedankeweie ass an der Praxis net ze réaliséieren a fir d'Lecture à vue an d'Diktat net ze gebrauchen. E Gedanke vu mir deen d'Réalitéit beschreift wéi se war. **Wéi einfach wier et gewiescht, d'Intervallen, d'Gammen an d'Dreikläng vun Ufank u mat de Virzeechen ze solmiséieren.**

Informationen iwwert méng Bicher **Mir maache Musek**

Wat ech an Ungarn gesinn an erlieft hunn, huet mech iwwerzecht, datt de Solfège e wonnerbare Musekskurs ass fir d'Nouteschrëft an d'Musek ze léieren, wann e richteg konzipéiert an applizéiert gëtt.

Wéi sot de Zoltán Kodály: **"Gehör und Verstand zu schulen, ist Aufgabe des Solfège-Unterrichts."**

De Michel Vergnault, Museksinspekter am Frankräich schreift 1986:

„Le devoir du solfège (de la FM) consiste à assembler le nom et la sonorité des notes et avec beaucoup d'entraînement de la solmisation, développer un automatisme chez l'élève, pour saisir instantanément la notation, la comprendre et la reproduire."

Wat d'Kand méi kleng ass, wat d'Vitess vum Gediechtnes méi e grouse Virsprong huet op d'Vitess vum Denken, d.h. et weess eng Lektoun auswenneg, éier et d'Chance hat, d'Schrëft ze verstoen.

Eng Solmisatiounslektioun baut op de virdu geléierte Rhythmus-, Intonatiouns- a Solmisatiounsübungen op. Si setzt se viraus, applizéiert se. En einfacht Ofsange vun enger Lektoun notzt dem Kand wéineg. Et soll fir d'éischt dozou befäegt ginn!

Dës Viraussetzung bidden ech a méng Bicher **"Mir maache Musek"**.

Si ëmfaassen den **Éveil, d'Formation Musicale 1 bis 6** mat CDen (6 Proffebicher, 6 Schülerbicher); **111 Lectures** (Proffebuch, Schülerbuch); **219 Dictéeën** op CD mat Heft; E Buch **Pédagogie pratique**. Dat sinn am Ganze 17 Bicher! Di franséisch Éditoun huet den Titel **"La musique sans larmes"**.

De Professor fënnt do vill solmiséiert Gehéier- an Intonatiounsübungen am Zesammenhank mat den Intervallen, de Gammen, den Akkorden an de Sangübungen.

Een- an zweestëmmeg Lektoune. Übung fir d'séiert Noutelieser. Training fir d'Lecture à vue an d'Transpositioun. Rhythmusübungen. Dictéeën op CD an engrem separaten Heft.

Am Buch FM 3 geet eng Virbereedung op den Harmonie-Unterrécht un (Stufen, Modulatiounen, Dominantseptimenakkord, Kadenz V-I / IV-V-I, Bass ënner eng Melodie setzen).

Um Enn vun alle Bicher steet e Résumé vun der Theorie déi bei de Lektoune applizéiert a geléiert gouf.

An de "Proffebicher" sti vill methodesch a praktesch Uleedungen, déi och am Buch **Pédagogie pratique** niewend Aanerem zesummegefaasst sinn.

An alle Proffebicher sti Pianobegleedungen zu de Solmisatiounslektoune, déi och zum Deel op CD sinn, woumat de Schüler d'Méiglechkeet huet, seng Sanglektioun doheem weider mat Piano ze üben. Kenneléiere vu Komponisten a Musekswierker.

Zousätzlech Informatiounen iwwert d'zitéiert Auteuren

Prof. Dr. med. Eckart Altenmüller

Professeur à l'Université et directeur de l'Institut pour la Physiologie et la Médecine pour Musiciens à Hannover. Travaux de recherche sur l'activité du cerveau dans le domaine de l'émotion et de la motricité sensitive lors de prestations musicales.

Dr. Wilfried Gruhn

Dr. phil. en musicologie. Professor de pédagogie à la "Hochschule für Musik" de la "Folkwang Hochschule" à Essen et à la "Staatlichen Hochschule für Musik" à Freiburg. Coéditeur du périodique "Musik und Unterricht" (musique et enseignement). Président de "Research Alliance of Institutes for Music Education" (RAIME), Board of Directors International Society for Music Education (ISME). Fondateur du "Gordon-Instituts für frühkindliches Musiklernen" (GlfM). Il était à Luxembourg en 2007 pour une conférence.

Jean Bourjade, psychologue

Il est un des grands spécialistes de la psychologie de l'enfant. Fondateur et directeur de l'École pratique de Psychologie et de Pédagogie de Lyon, il fit dans ses ouvrages la synthèse de la connaissance de l'enfant. Ses ouvrages de caractérologie et de psychologie furent publiés de 1937 à 1963. Licencié à 17 ans, agrégé de philosophie à 25 ans.

François Bovey

Professeur d'harmonie et de contrepoint au Conservatoire de Lausanne. Licencié en sciences sociales et psychopédagogiques de l'Université de Lausanne.

Paul Hindemith

Avec son quatuor à cordes Nr.2 op.16, il devenait mondialement connu. Il est considéré comme un des plus importants musiciens modernes d'Europe. Il fût nommé professeur de composition à la "Berliner Musikhochschule".

Claude-Henry Joubert

a fait, comme altiste, le tour du monde. Directeur du Conservatoire d'Orléans pendant quinze ans, puis de l'Institut de Pédagogie Musicale et Chorégraphique de la Villette pendant sept ans, il a dirigé deux cents concerts d'orchestre, enseigné l'alto, le solfège et la littérature médiévale, écrit sur l'enseignement de la musique. Il enseigne aujourd'hui l'harmonie, le contrepoint et la fugue à l'École Nationale de Musique et de Danse d'Aulnay-sous-Bois et accomplit des missions de formation pédagogique en France, Suisse, Italie, Espagne, Portugal, Turquie...

Il est docteur ès lettres de l'Université de Paris IV - Sorbonne.

Zoltán Kodály

A côté de Béla Bartók, il était un des compositeurs hongrois les plus importants du 20ème siècle. Il fût nommé professeur à l'Académie de Musique de Budapest. Avec sa composition 'Psalmus Hungaricus' pour Ténor, Choeur et Orchestre, il fût mondialement connu en 1926.

Il a notamment donné son nom à une méthode d'enseignement de la musique, codifiée par des disciples de sa pensée pédagogique nommée plus tard la **méthode Kodály**. Kodály restera sans doute comme le créateur de l'art choral du XXe siècle. Béla Bartók restera son plus fidèle ami jusqu'à sa mort en 1945. Avec Bartók, il va recueillir (sur des rouleaux de cire), mettre en forme et publier une quantité considérable de chants traditionnels nationaux. Sa thèse de doctorat en ethnomusicologie achevée en 1906 (Structure strophique dans le chant traditionnel hongrois) montre bien l'intérêt de plus en plus grand qu'il porte à la musique traditionnelle.

Albert Lavignac

Alexandre Jean Albert Lavignac était un musicologue et compositeur français. Il faisait ses études

au Conservatoire de Paris où il était plus tard professeur d'harmonie. Il avait comme élèves Vincent d'Indy, Philipp Jarnach, Gabriel Pierné, Amédée Henri Gustave Noël Gastoué et Florent Schmitt. Il était surtout connu par ses écrits théoriques.

Michel Vergnault

Inspecteur départemental des Conservatoires Municipaux de Musique. Secrétaire Général de l'Union des Conservatoires du Val de Marne. Vice-Président de la FNUCMU.

Les propos et citations dans cet article sont des extraits d'une conférence, donnée à Vaduz - Liechtenstein en 1986.

Frédéric Vester

Denken, Lernen, Vergessen.

Was geht in unserem Kopf vor, wie lernt das Gehirn, und wann lässt es uns im Stich?

Son livre "Penser, Apprendre, Oublier".

Qu'est-ce qui se passe dans notre tête, comment le cerveau apprend-il et quand est-ce qu'il nous trahit? Frederic Vester était professeur à l'Institut pour Interdépendance entre la Technique et la Société de l'Université de Munich et professeur d'économie appliquée de la HSG à St. Gallen. Comme auteur et par les médias, il a propagé le "Vernetztes Denken" (la pensée interconnectée).

BIBLIOGRAPHIE

J. RIBIERE - RAVERLAT L'Education musicale en Hongrie

A. Leduc Paris

FRIGYES SANDOR Musikerziehung in Ungarn

Corvina Verl. Budapest

CONSERVATOIRE DE MUSIQUE DE LA VILLE DE LUXEMBOURG

Brochure du 75ème anniversaire

F. ANSELME - J. D'HAESE Enfance et adolescence

La Procure (Psychologie) Bruxelles

HORST SPEICHERT Richtig üben macht den Meister

Rowohlt Verl. Reinbek/H.

FREDERIC VESTER Denken, Lernen, Vergessen. Was geht in unserem Kopf vor, wie lernt das Gehirn, und wann lässt es uns im Stich?

DTV München

ALFRED ADLER Wozu leben wir?

Fischer Verl. Frankfurt/M.

FRANÇOIS BOVEY L'écoute harmonique subjective

Editions Van de Velde Paris

CLAUDE-HENRY JOUBERT Enseigner la musique, l'état, l'élan, l'écho, l'éternité

Editions Van de Velde Paris

Léopold Winandy

Professeur honoraire du Conservatoire de la ville d'Esch-sur-Alzette

leopold.winandy@online.lu

www.bepwinandy.lu